Tentokrát nám neujede vlak - Martinová, Věra

Prsty slepený smůlou snad mívá,
kratší sirku táh'.
S mizernou kapelou svý country zpíval,
spával v stodolách.
Proč mu klíč dávám.

Snad, že svět párkrát i mě smet',
než mi naplnil sál.
Kde slabší povahy píšou závěť,
věříme dál těm lepším zprávám.

Hu, hu, hu ...

Tentokrát nám neujede vlak,
průvodčí čas už lístky cvak',
píšem jízdní řád.
Tentokrát nám neujede vlak,
trati s pěkným výhledem,
aspoň kousek dojedem,
můžem sázky brát.
Já a neznámý, který říká mi mám rád.

Kousek za městem mi v dešti zkoušel mávnout,
já sama on sám.
Kdo z nás dvou vybral si tu náhodu zrádnou
a co z ní teď mám.
Proč mu klíč dávám.

Snad, že ten kdo už párkrát z koně slít,
padat zná.
Míň kouká do kupé prvních tříd,
tam jsou okna zavřená,
když lidi mávaj.

Hu, hu, hu ...

Odposlech a zápis: -mp- & -rp-